

XI.

Udfast til Lov

om

Valg- og Hjælpemenigheder.

§ 1.

Forsaauidt som en Kreds af Medlemmer af Folkekirken til desto fyldigere Tilfredsstillelse af sin religiøse Trang i Overensstemmelse med dennes Betsendelse, Lære og kirkelige Orden, ønsker at danne en Valg- og Hjælpemenighed indenfor samme, vil en saadan vorde erkjendt som Led af Folkekirken under de i det Følgende anførte Betingelser: 1) At Foreningen, der idetmindste maa indbefatte et Antal af 20 Familiefædre eller Enker med Husstand, for Kirke- og Underviisningsministeren godtgjør at have forskaffet sig en Kirkebygning eller et Bedehuus, med alt til en fuldstændig Gudstjeneste Fornødent, og som ikke ligger Nogen af det nævnte mindste Antal fjernere end i Mils Afstand; 2) at den i Forbindelse med en af Folkekirken Præster, som ikke samtidigen har nogen anden Ansættelse i denne, har ansøgt om og erholdt Kongens Stadsfæstelse paa hans Valg som denne Menigheds Præst; og 3) at de enkelte Medlemmer paa den i Lov af 4de April 1855 foreskrevne Maade løse Sognebaand til ham.

For de Medlemmer af den saaledes dannede Menighed, som boe indenfor den nævnte Afstand fra sammes Kirkebygning, er denne at ansee som deres Sognekirke, hvorfor Anordningen af 2den October 1862 for deres Vedkommende ikkun kommer til Anvendelse, saavidt Begravelse angaaer, og saalange Menigheden ikke har skaffet sig en egen Kirkegaard. For fjernere Boende, der forøvrigt i Overensstemmelse med Lov af 4de April 1855 § 2 uden Hensyn til Afstand ere berettigede til at løse

Sognebaand til dens Præst, har derimod Anordningen fuldstændig Anvendelse. Naar de nævnte Betingelser ikke længere ere tilstede, kan efter Kirke- og Underviisningsministerens Indstilling den kongelige Stadsfæstelse tilbagetages, hvorefter Menigheden vil blive betragtet som staaende udenfor Folkekirken.

§ 2.

Den saaledes dannede Menighed saavel som dens Præst ere undergivne de for Folkekirken gjældende Love og Forskrifter, forsaavidt ikke Kirke- og Underviisningsministeren, efter Andragende fra vedkommende Menighed og dens Præst, maatte tilstaae saadanne Vempelser, som de særlige Forhold kunde gjøre hensigtsmæssige, saasom i Henseende til Tiden for Gudstjenesten og de kirkelige Handlingers Foretagelse, Kirkebygningen og deslige, hvorhos Menigheden og Præsten ere undergivne det stedlige Tilsyn af Provst og Biskop. Naar Menigheden eller dens Præst vagrer sig ved at opfylde nogen af de i Henshold til Ovenstaaende for dem gjældende Love og Forskrifter, kan ligeledes efter Kirke- og Underviisningsministerens Indstilling den kongelige Stadsfæstelse tilbagetages, hvorefter Menigheden vil blive betragtet som staaende udenfor Folkekirken. Forøvrigt kan Præstens Besoielse til at vedblive den ham overdragne Virksomhed kun beroves ham ved Dom. Tiltales han for Noget, der kan medføre Fortabelse af Retten til præstelig Virksomhed, kan Kirke- og Underviisningsministeren dog forbyde ham denne, indtil Dommen er falden.